

לפני הקרב. אחת היחידות יושבת בחציגורן, בנקודת הכינוס, ומקשיבה לדברי המפקד המסביר לאנשיו את מהות הפעולה, מטרתה וחלקם הס. בה. החיילים הוזעקו עוד בשעות הצהריים אולם רק עתה ניתן להם הסבר מוסמך על תפקידם. בלילה המתקרב: לאחר התדריך, התארגנו הלוחמים ליחידותיהם השונות, בהתאם לתפקידים שהוטלו עליהם.

ליל חוסאן

זהו סיפורו של מיבצע. סיפור אודות האנשים אשר משך חמש שעות ייצגו את מדינת ישראל על אדמת הירדן, ונשק בידם. מטעמי בטחון, הוחלפו כמה משמות הלוחמים ופרטיהם האישיים. כל פרטי הפעולה נשמרו בסיפור זה במלואם.

ביחידות השונות, מסבירים מפקדי המעור לה את התמונה הכללית ואת חלקה של כל יחידה במיבצע הגדול.

★ ★ ★

המטרה: חוסאן

מפקד מסביר: המטרה היא כפר חוסאן והמשלטים מסביבו. שם, מעבר לגבול. הפעולה תהיה אחת הגדולות בגבול הירדן מאז מלחמת העצמאות. היא תהיה מ' חולקת לשלוש משימות, שיבוצעו על ידי שלושה כוחות. כוח א', יכבוש את בנין המטרה שליד הכפר ויבטיח את החבלנים שיבצעו את הריסת הבנין.

כוח ב', תפקידו לכבוש את שני המוצבים שליד הגבול, החוסמים את ציר ההתקדמות העיקרי לעבר המשטרה. נוסף לזאת יהיה עליו לכבוש מוצב שלישי, בין הכפר לבין הכביש ולדאוג שהכפר חוסאן לא יוציא לר' חמים לחסום את הכביש או להטרוד בכל צורה אחרת את הכוחות הישראלים שיפעלו בשטח.

כוח ג' יהיה ממונע ועליו לעלות על הכביש המוביל מן הגבול למשטרה. הוא גם

איש לא צחק. "יש בעיות?" הפכה מומן סיסמה הומוריסטית בין החברה. אבל לא הפעם. אלכס אמר אותה בהיסח הדעת.

★ ★ ★

יחידות מתאספות

יחידות מוגיעות למקום הכינוס. ב' זו אחר זו נעצרות המשאיות, מורידות את נוסעיהן ונעמדות בצד, בין העצים. ה' חיילים נשכבים מיד על האדמה. מדי פעם דוהר גייס בהסגנת חשיבות דחופה.

החיילים עוקבים בהתעניינות חצירדומה אחרי כל יחידה חדשה המופיעה במקום ה' כינוס. פה ושם נפגשים מכרים. "מה — גם אתם? נו, נו..."

ארוחת הערב מבשרת את התחלת ה' פעולה. ארוחה טובה, מוינה, עם הרבה קפה חם. זה צריך להספיק עד הבוקר. אחר כך מופיעים המפקדים. לא הממכסים וה' מ"מים, אלא הקצינים הגבוהים יותר. ה' חיילים עוזבים את נשקם ואת חגורם, ומת' קהלים בחצאי מעגלים על סני השטח. עכ' שיו ישמעו לאן הם יוצאים.

רפעים לא חיו שום תדריכים ארוכים. לתוך דקות החלו נעים הגלגלים שהוביר לו את אנשי היחידה מהמחנה לנקודת ההיערכות.

מיד כשנכנס אלכס, המ"מ, לצריף, ידעו החברה: זהו זה. זוימ. משך יומיים חיכו לפקודה. כל עתון שהגיע למחנה היה מלא ניחושים ושמועות: האם יפעל צה"ל? מתי? אישה?

גם הם נסחפו בשטף הניחושים, אם כי לא הרבו לדבר על זה. רק פה ושם הלצה.

מישהוא, למשל, תלה דף נייר לבן על לוח המודעות של היחידה, ועליו המלים: "כאן נרשמים לנסיעה לתוך לארץ. הנחות מיוחדות לסיורי לילה."

הותיקים מנסים למתוח את ה"ירוקים". סיפורי אימים מסמרי שיער מהדהדים בקצב של מכונת יריה.

אלכס נכנס בדיוק אחרי ארוחת הצהריים. התורנים עוד עבדו במטבח. הוא שלח לק' רוא להם. "מיסדר יציאה בעוד שעה. ה' ממכסים יערכו ביקורת של הציוד... יש בעיות?"

